

ра-та, толкова позъ работили. Тъхно-то благородно сръдце ако да бяше ся полишило и похабило, то ти бы прѣстанжли и отъ да работятъ тѣй злочесто. Истинность-тѣ на тия думы доказвать ни и пръвы-ты врѣмена на христіанско-то гоненіе. Найдобри-ти римски царю, на пр. Маркъ Аврелій, чловѣкъ безмѣрно съвѣстенъ и непоколебимъ, бяше най-лютий гонитель на пръвы-ты христіаны, а пакъ похабени-ти и развратени-ти царю като Комодъ и Хелюгабалъ, никакъ не гонили новѣ-тѣ вѣрж.

Еще единъ примѣръ ни подава Испанія. Ни единъ народъ не е ималъ толкова ревностни и несаможивы проповѣдници и толкова одушевены мѫченици, които были готови да си прѣжлять живота само за да побѣдятъ истина-та, кои-то ти мыслили за потрѣбнѣ и спасителнѣ. Нѣ тая благородна ревностъ за вѣрж-тѣ и за цркви-тѣ станъ причина да бѫдѫтъ тамъ вѣрозаконны-ты гоненія найстрашни и да настане нарочито у Испаніѣ инквизиція. Основателю-ти на тѣхъ варварскъ нарядѣ не бѣхъ лицемѣрци и занесены хора. Инквизиція-та, спротивъ както свидѣтелствувать вси писателю, не ся вдавала да ѿ подкупять и была праведна. Ллоренте, славный историкъ на инквизиціѣ-тѣ, а при това и найврълый ѹ непріятель, комуто были оттворени вси тайни архиви, колкото и да залѣгалъ, не можѣ да издыри ни едно доказателство противъ нѣравственни характеръ на инквизиторы-ты. Той осаждда тѣхнѣ-тѣ коравинѣ, нѣ пакъ не може да имъ отрече почтено-то намѣреніе. Самый Towusend, священникъ отъ Англиканска-тѣ цркви, — а оттова двойно пристрастенъ, — не можѣ освѣнъ да припознае че членове-ти на инкви-